

DE TIJD IS EEN MOEDER

Eerder verschenen

On Earth We're Briefly Gorgeous (*Op aarde schitteren we even,*

vertaald door Johannes Jonkers, Hollands Diep, 2019)

Night Sky with Exit Wounds

Ocean Vuong

DE TIJD IS EEN MOEDER

Vertaald uit het Engels
door Onno Kusters

HOLLANDS DIEP
AMSTERDAM
2022

THỜI GIAN LÀ MỘT
NGƯỜI MẸ

voor Peter

voor mijn moeder, Lê Kim Hông, geroeene

Oorspronkelijke titel: *Time is a Mother*

Oorspronkelijk uitgegeven door: Penguin Press, 2022

© Ocean Vuong, 2022

© Vertaling uit het Engels: Onno Kusters, 2022

© Nederlandse uitgave: Hollands Diep, Amsterdam 2022

© Omslagfoto: Roman Spataro

Omslagontwerp: Penguin Random House LLC

Omslagontwerp Nederlandse uitgave: Peter de Lange, Amsterdam

Typografie: Krijnie Gerritsen, *bijzee*

ISBN 978 90 488 6304 4

ISBN 978 90 488 6305 1 (e-book)

NUR 306

www.hollandsdiep.nl

www.overamstel.com

OVERAMSTEL
uitgevers

Hollands Diep is een imprint van Overamstel Uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vergeef mij, Heer: zo weinig ben ik gestorven!

– *César Vallejo*

Inhoud

DE STIER 11

SNEEUWTHEORIE 15

LIEVE PETER 16

NAAKTZWEMMEN 20

PRACHT VAN EEN LOSERTJE 23

OLD GLORY 28

JONGENS 29

LIEVE SARA 32

AMERIKAANSE LEGENDE 35

DE LAATSTE DINOSAURUS 39

DAG & DAUW 43

DE LAATSTE PROM QUEEN OP ANTARCTICA 46

LIEVE T 48

WATERLIJN 53

OOK NIET 55

BESTELLINGEN OP AMAZON VAN EEN VOORMALIG WERKNEMER

VAN EEN NAGELSALON 61

NIETS 66

AASETERS 69

KÜNSTLERROMAN 73

ARGUMENTEN OM TE BLIJVEN 85

ARS POETICA ALS DE SCHEPPER 91

SPEELGOEDBOOTJE 93

HET PUNCTUM 95

VERTEL ME EENS WAT LEUKS 97

NIEMAND WEET DE WEG NAAR DE HEMEL 100

BIJNA MENSELIJKE 104

LIEVE ROSE 106

HOUTBEWERKEN BIJ HET EIND VAN DE WERELD 121

Aantekeningen & dankwoord 125

Aantekeningen van de vertaler 126

De stier

Hij stond alleen in de achtertuin, zo zwart
dat rondom hem de nacht purper kleurde.
Ik had geen andere keuze. Ik deed de deur open
& stapte naar buiten. Wind
in de takken. Hij bekeek mij met kerosine
-blauwe ogen. ‘Wat wil je van me?’ vroeg ik, vergetend
dat ik geen taal machtig was. Hij ademde gestaag,
om in leven te blijven. Ik was een jongen –
en dus was ik de moordenaar
van mijn kinderjaren. & zoals alle moordenaars
was mijn god roerloosheid. Mijn god, roerloos
stond hij daar maar. Als het verhoorde gebed
van een man zonder mond. De groenblauwe lamp
kolkte in zijn fitting. Ik wilde
hem niet. Wilde niet dat hij
zo prachtig was – maar van pracht
meer eisend dan pijn zacht
genoeg om vast te kunnen houden, reikte
ik naar hem. Bereikte ik – niet de stier
maar de diepten. Niet een antwoord maar
een ingang in de vorm van
een dier. Zoals ik.

1

Sneeuwtheorie

Vandaag is de beste dag ooit

Niets heb ik gedood sinds 2006

Buiten de duisternis, nat als een boreling

Ik maakte ezelsoren in het boek & dacht direct

Aan masturberen

Hoe keren we terug tot onszelf anders dan door de bladzijde

Om te vouwen en zo de spannende passage aan te wijzen

Op tv staat alweer een land in brand

Wat blijft is dat wat wij kwijtraakten

In de sneeuw mijn moeders dorre silhouet

Beloof me dat je niet nog eens verdwijnt, zei ik

Een poosje lag ze daarover na te denken

De huizen deden een voor een hun lichten uit

Ik ging liggen in haar silhouet, om haar te bewaren

Samen maakten we een engel

Die zag eruit als iets wat door een sneeuwstorm werd verwoest

Niets heb ik gedood sindsdien

Lieve Peter

ze zorgen goed voor me
hier doen ze me de wereld
niet vergeten
zoals jij me
had verzekerd maar afijn
ik ben weer terug in
mijn hoofd
waar het veilig is
omdat ik daar
niet ben de xanax
lost er op & dan
gaat het wel dit bed
niet langer gestrand
aan zee de deur
komt dichterbij
inmiddels & ooit
leg ik aan soms
red ik het naar
de leeszaal
ze hebben er one flew over
the cuckoo's nest niet te
geloven maar goed
volgens mij knap ik op

al begreep ik
 in de tuin gisteren
dat ik nog steeds bang
 voor vlinders ben
hoe die zo bewegen
 als een hart
dat in brand staat ik weet dat
 slaat nergens op deze pil
een botscherf van wil
 die me ontwilt Peter
ik heb te doen
 met iedereen
die dood moet gaan al
 was ikzelf
ook vijftien ooit maar
 wie weet lieg ik wel
om geen afstand
 van mijzelf
te hoeven doen je
 gelooft het niet
maar een man
 achter in
een walgreens zei een keer
 ik kan je er als
iets echts laten uitzien

verdomme zei hij
verdomme wat lijkt jij
op mijn broertje
dus liet ik hem mij
zoenen voor niks afijn
kindertijd
is niet meer dan
een kooi die uitdijt
eerlijk als dit zonlicht
door het raam van de kliniek
waar een meisje
op methadon
heel alleen
naar een beige vlinder graait
die met zijn kopje tegen
de beige muur aan vliegt Peter
ik draag jouw zeegroene sokken
om je nabij te zijn ik zweer
dat ik leer zwemmen
zodra ik hier eens
& voor altijd weg ben
het lichaam blijft drijven
met een reden misschien
kunnen we tot vlakbij
zwemmen ons vast

-klampen terug naar de oever
peddelen Peter ik geloof
dat ik het nu eindelijk
goed doe misschien wel
aan de winnende hand ben
al lijkt het alleen of
mijn vingers beven